

DEN EUROPÆISKE INVESTERINGSBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE

af 20. december 2000

efter anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union i henhold til artikel 105, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab om forslag til Rådets forordning om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri

(CON/00/20)

(2001/C 19/09)

1. Den 11. september 2000 modtog Den Europæiske Centralbank (ECB) en anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union om at afgive en udtalelse om Kommissionens forslag, KOM(2000) 492 endelig af 26. juli 2000, til Rådets forordning om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (i det følgende benævnt »Kommissionens forslag«). Denne udtalelse er baseret dels på teksten i Kommissionens forslag dels på teksten til det udkast til forordning, der foreligger efter drøftelserne i Rådets arbejdsgruppe om bekæmpelse af bedrageri (i det følgende benævnt »udkastet til forordning«).
2. ECB's beføjelse til at afgive udtalelse fremgår af artikel 105, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«). I overensstemmelse med artikel 17.5, første punktum, i forretningsordenen for ECB er denne udtalelse vedtaget af ECB's Styrelsesråd.
3. Principielt kan ECB tilslutte sig Kommissionens forslag. Det er nødvendigt at sikre et ensartet og gennemsigtigt system i Fællesskabet til behandling af anliggender vedrørende forfalskning af euroen og pålægge medlemsstaternes relevante myndigheder samt kreditinstitutter og enheder, hvis erhvervsmaessige aktiviteter indebærer håndtering af kontanter, visse forpligtelser. Kommissionens forslag kan især støttes, fordi det forsøger at opnå en tilstrækkelig grad af harmonisering, at skabe opmærksomhed i offentligheden samt at muliggøre anvendelse i alle medlemsstater. Kommissionens forslag vil lette behandlingen af visse data vedrørende forfalskning af euroen og fremme samarbejdet inden for Den Europæiske Union såvel som med tredjelande.
4. ECB støtter det synspunkt, der udtrykkes i begrundelsen til Kommissionens forslag, om at de retlige rammer for Europol bør suppleres, hvad angår de strategiske og operationelle aspekter af bekæmpelsen af forfalskning af euroen.
5. ECB overlader det til Rådet at træffe beslutning vedrørende det rette retsgrundlag for udkastet til forordning. I denne forbindelse kan ECB imidlertid støtte Rådets formandskabs løsningsmodel, hvor teksten til dette initiativ opdeles i to forskellige retsakter, hvoraf den ene skal vedtages inden for Fællesskabets retlige rammer (den første søjle) og den anden inden for rammerne af afsnit VI i traktaten om oprettelse af Den Europæiske Union (den tredje søjle).

Denne udtalelse er koncentreret om den tekst, der skal vedtages inden for Fællesskabets retlige rammer.

6. ECB kan tilslutte sig, at de foranstaltninger, som forudsættes i udkastet til forordning, også finder anvendelse på kommende pengesedler og mønter i euro, som endnu ikke er udstedt som lovligt betalingsmiddel i overensstemmelse med artikel 5 i Rådets rammeafgørelse af 29. maj 2000 om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner, i forbindelse med indførelsen af euroen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 140 af 14.6.2000, s. 1.

7. ECB bemærker, at visse bestemmelser i udkastet til forordning også finder anvendelse på uautoriserede pengesedler, som defineres som: i) pengesedler, der er fremstillet ved brug af lovlige indretninger eller lovligt udstyr, men i strid med de bestemmelser, ifølge hvilke de kompetente myndigheder kan udstede penge; eller ii) pengesedler, der er bragt i omløb under vilkår, som er i modstrid med de betingelser, ifølge hvilke de kompetente myndigheder kan udstede penge. Det er ECB's opfattelse, at sådanne pengesedler ikke er forfalskede og ikke kan skelnes fra ægte sedler, selvom de er produceret og bragt i omløb på ulovlig måde. Da formålet med udkastet til forordning er at forbedre mulighederne for at forhindre falskmøntneri, kan reglerne heri kun i begrænset omfang finde anvendelse på uautoriserede pengesedler.
8. I henhold til udkastet til forordning skal kompetente nationale myndigheder, Europol og Kommissionen have adgang til tekniske og statistiske oplysninger i ECB. Disse oplysninger, navnlig tekniske oplysninger, kan være strengt fortrolige, og ECB giver adgang til disse oplysninger på sit eget retlige grundlag. Efter dette skal ECB omgående give nationale myndigheder, Europol og Kommissionen meddelelse om nye forfalskningsklasser, for at disse kan udføre deres opgaver. På baggrund af den strengt fortrolige karakter af de detaljerede tekniske oplysninger, som benyttes til at skelne ægte pengesedler fra falske, må ECB have mulighed for at stille betingelser eller kræve særlige foranstaltninger om tavshedspligt i forbindelse med en sådan adgang, som under alle omstændigheder kun gives på betingelse af den respektive kompetence hos dem, som har behov for oplysningerne.
9. Udkastet til forordning bør sikre, at de nationale analysecentre (nac'er) har mulighed for at undersøge og analysere alle tilfælde, hvor der er mistanke om forfalskning. Som en hovedregel bør alle forfalskninger sendes til nac'erne; kun hvis der er tale om særlige omstændigheder (f.eks. større mængder beslaglagte forfalskninger), gives der mulighed for, at nac'erne kan undersøge forfalskningerne på stedet. Dette vil sikre, at der kan foretages en analyse af særlige fejl ved forfalskninger med specialudstyr og med det bredest mulige undersøgelsesmateriale.
10. I begrundelsen til Kommissionens forslag nævnes etableringen af koordineringsprocedurer mellem ECB, Europol og Kommissionen om gennemførelsen af udkastet til forordning. ECB bifalder dette initiativ.
11. ECB erfarer, at spørgsmålet om en obligatorisk installering af tekniske indretninger, der hindrer gengivelse af pengesedler med farvekopimaskiner og maskiner til grafisk gengivelse, stadig er under behandling. ECB gentager sin bekymring med hensyn til dette spørgsmål som formuleret i ECB's henstilling af 7. juli 1998 om vedtagelse af visse foranstaltninger til forbedring af eurosedlers og -mønters retlige beskyttelse ⁽¹⁾.
12. Denne udtalelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Frankfurt am Main den 20. december 2000.

Formanden for ECB

Willem F. DUISENBERG

⁽¹⁾ EFT C 11 af 15.1.1999, s. 13.